

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Banken en industriefinanciering in de 19e eeuw

van Goor, L.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Goor, L. (2000). *Banken en industriefinanciering in de 19e eeuw*. Thela Thesis.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

DEEL 1 INZICHTEN UIT DE FINANCIËLE INTERMEDIATIETHEORIE

Doel en opzet van deel 1

In deel 1 beschouwen we het comparatieve voordeel van banken in de financiering van ondernemingen ten opzichte van externe financiering direct uit de vermogensmarkt (dat wil zeggen uit het geheel van vragers en aanbieders die zonder tussenkomst van een derde vermogen overdragen). De moderne financiële intermediatietheorieën analyseren de verscheidene manieren waarop intermediairs kosten kunnen verlagen en beschikbaarheid van vermogen kunnen verhogen en aldus waarde kunnen toevoegen aan de vermogensmarkt. Het uitgangspunt is hierin steeds de toestand waarin ondernemers zich volledig met eigen geld financieren. We richten ons op de primaire vermogensmarkt waarop ook banken initiële financieringen kunnen aanbieden.¹ Zodra ondernemers externe financiering nodig hebben en de vermogensmarkt betreden, moeten ze extra kosten maken en verliezen ze waarde. Het kan zelfs zo zijn dat ze geheel geen financiering kunnen vinden en hun projecten niet kunnen uitvoeren. De gekozen financieringsvorm zal die zijn met de laagste kosten en de hoogste beschikbaarheid van vermogen. Het doel van deel 1 is een overzicht te geven van een aantal financiële intermediatietheorieën.

De toegevoegde waarde blijkt theoretisch vooral te bestaan als er sprake is van niet-waarneembare of niet-verifieerbare informatie tussen vragers en aanbieders van vermogen. Het gebrek aan informatie over het mogelijke investerings- en betalingsgedrag van een ondernemer creëert onzekerheid bij de financier naast de reeds bestaande onzekerheid over toekomstige economische ontwikkelingen die de resultaten van een ondernemingsproject kunnen beïnvloeden. De onzekerheid over het investerings- en betalingsgedrag van ondernemers maakt financieringsrelaties duur. Het informatieprobleem kan de allocatie van middelen in de economie ernstig verstoren. Voor dit probleem was in de traditionele economische theorieën nog geen plaats, doordat men uitging van perfecte markten waar informatie voor iedereen vrij en kostenloos beschikbaar was. Om de toegevoegde waarde van intermediairs in theoretisch perspectief te kunnen plaatsen, beginnen we in paragraaf 2.1 met een traditioneel concept in de economische wetenschap: Walras' pure ruileconomie. Na de toepassing van het begrip perfectie op de primaire vermogensmarkt volgen de in de literatuur gedocumenteerde imperfecties op de vermogensmarkt: de afwijkingen van perfectie. We staan uitgebreid stil bij het probleem informatie-asymmetrie. In paragraaf 2.1.5 geven we een overzicht van kosten en onzekerheden in de vermogensmarkt.

Vervolgens behandelen we de verschillende manieren waarop intermediairs kosten- en onzekerheidsverlagingen kunnen bewerkstelligen. Hieruit volgen theoretische suggesties over de